कृता रुद्धामर्तुर्वदनपरिपाटीषुघटना मयाप्तं रामत्वं कुशरुवस्रता न त्विधगता ॥'

त्यु-

स्य |न-|क्ष-

11

খ-

दा-

मे-श्यं

ĥ-

ण

}-

T-

_ T-

[:

יי קוֹ

i:

₹-

शे

U

वि

1

À.

٩İ

सि

4.

अत्र रामत्वं प्राप्तमित्यवचनेऽपि शब्दशक्तेरेव रामत्वमवगम्यते । वचनेन तु सादृश्यहेतुकतादातम्यारोपणमाविष्कुर्वता तद्गोपनमपाकृतम् । तेन वाच्यं सादृश्यं वाक्यार्थान्वयोपपादकतयाङ्गतां नीतम् ।

तृष्णा मरीचिका, कनके सगतृष्णारोपणं च दुष्प्रापजलार्थिनो सगतृष्णायामिव दुष्प्रापकनकार्थिनः कनकेऽपि प्रश्तेस्तादशप्रश्वतिविषयत्वरूपसाधम्यात्' इत्याहुः । तन्न । खरूपसतः कनकस्य बुद्धान्धीकरणासंभवात्तत्प्राप्तीच्छायां छक्षणावदेयमङ्गी-क्यर्थ । एवं च तत्र निरुक्तसाधर्म्यासंभवादूपकासंगतेः । 'मृगः पशौ कुरक्ते च इरिनक्षत्रभेदयोः । अन्वेषणे च यात्रायाम्' इति मेदिनी । रामेण प्रतिपदं पदे पदे 'वैदेहि' इति वचः उद्शु यथा स्यात्तथा प्रलपितम् मया तु वै निश्चितं दिहि' इति वचः प्रतिपदं प्रतिस्थानं प्ररूपितम् । रामेण लङ्कामर्त् रावणस्य वदनानां परिपाट्यां पङ्क्तौ इषुघटना कृता । मया तु भर्तुर्धनस्वामिनो वदनस्य परिपाटीषु संतोषस्चकमङ्गिषु कापि घटना परिचयोऽलमत्यर्थं कृता । कुशलं दारिद्यापनायकं वसु यस्य तत्ता मया नाधिगता । रामेण तु कुशळवी सुती यस्याः सा सीता प्राप्तै-वेति तुशब्दलभ्योऽर्थः । अस्योपमाध्वनित्वं वारयन्वाक्यार्थाङ्गत्वसुपपादयति— अत्रेति । शब्दशक्तेरेव सरूपशब्दसामध्यदिव, रामत्वं रामसादृश्यम् । वचनेन मयाप्तं रामत्वमिति वाक्येन, आविष्कुर्वता व्यज्जयता तद्गोपनं साद-स्यस्य गृहत्वमपास्ततं खण्डितम् । एतेनाधिकचमत्कारित्वाभावेनास्योपमाध्वनित्वं नारितम् । तेन साददयस्य गोपनापाकरणेन वाच्यं वाच्यवज्झटिति प्रतीयमानं वाक्यार्थस्य रामसाद्दयप्राप्तेरन्वयोपपाद्कतया अन्वयप्रतियोगित्वेनान्वयस्य निर्वोहकतया । तत्रापाततः प्रतीतस्यार्थस्यानुपपत्तिर्व्यक्तयं निरस्यति स वाच्यसि-च्यक्तस्य विषयः । यत्र त्वापाततः प्रतीतस्य बाधनेन तत्स्थाने आत्मानमर्पयित्वा अन्वयं निर्वाहयति सोऽस्य विषयः, इत्यनयोर्भेदः । अत्र 'उपमानोपमेयभावो व्यक्त्यो वाच्याङ्गतां नीतः' इति काव्यप्रकाशावृत्तिं केचिदेवं विवृण्वन्ति—उप-मानोपमेयभाव उपमा रामत्वप्राप्तिव्यक्त्रेया, वाच्यस्य कुशळवसुताप्राप्त्या प्राप्ततत्का-र्थोद्रामाद्यतिरेकरूपस्यास्याङ्गतां प्रकर्षकतां नीतः" इति । तत्र । अङ्गतासुपपाद-कतामिलस्येव वक्तुं युक्तत्वात् । उपमानव्यज्ञनाभावे व्यतिरेकप्रतीलनुपपत्तेकैपपत्त्य-तिरायाधायकस्यैव प्रकर्षत्वसंभवात् ॥ अर्थशक्तिमूलानुरणनरूपस्य वाच्यसाङ्गत्वं

 ^{&#}x27;मया' इलिधिकं क पुत्तके.
'अपातकुश्चवसुताकस्य उपमेयस्य दिदस्य प्राप्तकुश्चवस्य रिताकाद्रामादाधिक्यस्य नवा प्रतिपाद्यव्यतिरेकालकारस्याकृताम्' इति काचित्कः पाठः.
'उपपन्न-' रित पुत्तकाग्तरे.

साहि० २१